

מיכה

מיכה ניבא בימי המלכים: יותם, אחז, חזקיהו. בספר מלכים (פרק

פרק א'

(א) דָּבַר ה' אֲשֶׁר הָיָה אֶל מִיכָה הַמַּרְשֵׁתִי, בְּיַמֵּי יוֹתָם אַחֲזֵי יַחְזִיקָה מַלְכֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר חָזָה עַל שְׁמֵרוֹן וִירוּשָׁלַם:

הדברים הבאים הם דברי ה' שהיו בנבואה אל מיכה מהעיר מורשת, שהתנבא בימי מלכי יהודה יותם ואחז ויחזקיה, שראה את הנבואות הללו על מה שיקרה לערים שומרון וירושלים.

שְׁמֵרוֹן - עיר המלוכה של מלכות ישראל - עשרת השבטים.

וִירוּשָׁלַם - עיר המלוכה של מלכות יהודה - שבט יהודה ובנימין.

מפסוק הבא מתחילה נבואת הפורענות על שומרון ויהודה.

(ב) שָׁמְעוּ עַמִּים בְּלָם, הַקְּשִׁיבִי אֶרֶץ וּמְלֵאָהּ, וַיְהִי ה' אֶלֵּהֵם בְּכֶם לְעַד, ה' מֵהֵיכַל קִדְשׁוֹ:

שמעו כל העמים והקשיבו כל יושבי הארץ, וה' אלוקים יהיה לעד מהיכל קדשו שהתריתי בכם.

(ג) כִּי הִנֵּה ה' יֵצֵא מִמְּקוֹמוֹ, וַיֵּרֶד וְדָרַךְ עַל בְּמַתֵּי אֶרֶץ:

כי הנה ה' יוצא ממקומו, ויורד ודורך על המקומות הגבוהים שבארץ.

(ד) וְנִמְסוּ הַהָרִים תַּחְתָּיו, וְהַעֲמֻקִּים יִתְבַּקְּעוּ, כַּדּוֹנֵג מִפְּנֵי הָאֵשׁ, כַּמִּים מִגְּרִים בְּמוֹרֶד:

וכאשר ה' ירד: ימסו ההרים שיהיו מתחתיו, והעמוקות העמוקים יבקעו, כמו דונג שנמס מפני האש, וכמו מים שנשפכים במורד.

דּוֹנֵג - שעוה.

מִגְּרִים - נשפכים.

(ה) בַּפֶּשַׁע יַעֲקֹב כָּל זֹאת וּבַחֲטָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, מִי פֶשַׁע יַעֲקֹב? הֲלוֹא שְׁמֵרוֹן, וּמִי בָמוֹת יְהוּדָה? הֲלוֹא יְרוּשָׁלַם:

כל זה יקרה בגלל פשע יעקב וחטאות בית ישראל. מי הוא הגורם לפשע יעקב? הרי הם אנשי העיר שומרון. מי הגורם לבמות שיש ביהודה? הרי אלו אנשי ירושלים.

(ו) וְשִׁמְתִי שְׁמֵרוֹן לְעֵי הַשָּׂדֶה לְמַטְעֵי כָרֶם, וְהִגְרַתִּי לְגֵי אַבְנֵיהָ וּיִסְדִּיהָ אֲגַלָּה:

ואשים את שומרון לגל חרבות בשדה ולמקום המיועד לנטיעת גפנים (במקום שישמשו לישוב בתיים), ואשפוך לעמק את האבנים של הקירות ואגלה את יסודות הבתים.

(ז) וְכָל פְּסִילֶיהָ יִכְתּוּ, וְכָל אֲתַנְנֵיהָ יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ, וְכָל עֲצָפֶיהָ אֲשִׁים שְׂמָמָה, כִּי מֵאֲתַנּוֹן זֹנָה קִבְּצָהּ, וְעַד אֲתַנּוֹן זֹנָה יָשׁוּבוּ:

כל הפסלים של העיר שומרון ישברו לרסיסים, וכל המתנות (שהוקדשו לפסל) ישרפו באש, ואת כל בתי האלילים אעשה לשממה, מכיון ששומרון אספה את אוצרותיה מהאתננים, וסוף האתנן שילקח על ידי האויבים.

(ח) עַל זֹאת אֶסְפְּדָהּ וְאֵילִילָהּ אֵילָכָה שׁוֹלֵל וְעָרוֹם אֶעֱשֶׂה מִסְפַּד פְּתָנִים וְאֶבֶל כְּבָנוֹת יַעֲנָה:

ובגלל העבירות עומד אני לומר הספד ולהשמיע קול יללה, אלך בבגדים קרועים וערום מבגדי הרגילים (אלא אלך עם שק ואפר), אעשה מספד עם קולות יללה כמו תנים ואעשה אבל כבנות יענה. תנים - בעלי חיים שדרכם להשמיע קולות יללה.

בנות יענה - רמב"ן: בעל חי שלא משמיע קול לעולם.

(ט) כִּי אֲנוּשָׁה מְכוּתִיָּה כִּי בָּאָה עַד יְהוּדָה נָגַע עַד שְׁעַר עַמִּי עַד יְרוּשָׁלַם:

כי מכותיה הם אנושות, כי הצרה באה עד יהודה והגיעה עד שערי העם עד לירושלים.

מכאן ואילך הנביא מונה שמות הערים, ומיד לכל עיר פורענות בלשון נופל על לשון שם העיר.

(י) בָּגַת אֶל תְּגִידוֹ, בָּכוּ אֶל תְּבִכּוֹ, בְּבֵית לְעִפְרָה עֶפְרַת הַתְּפֹלְשִׁי:

אל תגידו את הפורענות שבאה על גת ואל תבכו עליה, בתוך בתי העיר עפרה תתפלש בעפר.

(יא) עֲבְרִי לָכֶם יוֹשְׁבֵי שְׁפִיר עֲרִיָּה בְּשֵׁת, לֹא יֵצְאָה יוֹשְׁבֵי צֶאֱנֹן, מִסֶּפֶד בֵּית הָאֶצֶל יִקַּח מִכֶּם עֲמֻדָתוֹ:

יושבי העיר שפיר עברו לכם לגלות בגילוי בושתכם, יושבי העיר צאנן לא יצאו...

(יב) כִּי חָלָה לְטוֹב יוֹשְׁבֵי מְרוֹת כִּי יָרַד רַע מֵאֵת ה' לְשַׁעַר יְרוּשָׁלַם:

(יג) רַתֶּם הַמְרֻכָּבָה לְרֻכְשׁ יוֹשְׁבֵי לְכִישׁ רֵאשִׁית חֲטָאת הִיא לְבַת צִיּוֹן כִּי בְךָ נִמְצְאוּ פְשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל:

(יד) לָכֵן תִּתְּנִי שְׁלוּחִים עַל מוֹרְשֵׁת גַּת בְּתִי אֲכַזֵּיב לְאַכְזָב לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל:

(טו) עַד הִירֶשׁ אָבִיָּא לָךְ יוֹשְׁבֵי מְרֻשָׁה עַד עֲדָלֶם יָבֹא פְּבוֹד יִשְׂרָאֵל:

(טז) קְרַחִי וְגִזִּי עַל בְּנֵי תַעֲנוּגֶיךָ הַרְחִבִי קְרַחְתֶּךָ בְּנֶשֶׁר כִּי גִלּוּ מִמֶּנִּי:

פרק ב'

(א) הוּי חֲשָׁבִי אֲנֹן וּפְעַלִּי רַע עַל מִשְׁכַּבְּוֹתֶם בְּאוֹר הַבֶּקֶר יַעֲשֶׂוּהָ כִּי יֵשׁ לְאֵל יָדָם:

(ב) וְחַמְדוֹ שְׂדוֹת וְגִזְלוֹ וּבִתִּים וְנִשְׂאוֹ וְעִשְׂקוֹ גָּבַר וּבֵיתוֹ וְאִישׁ וְנַחֲלָתוֹ:

(ג) לָכֵן כֹּה אָמַר ה' הִנְנִי חֲשֵׁב עַל הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת רָעָה אֲשֶׁר לֹא תִמְיִשׁוּ מִשָּׁם צְוֹאֲרֵיכֶם וְלֹא תִלְכוּ

רוּמָה כִּי עֵת רָעָה הִיא:

(ד) בַּיּוֹם הַהוּא יִשָּׂא עֲלֵיכֶם מִשָּׁל וְנָהָה נָהִי נָהָה אָמַר שְׂדוּד נִשְׁדָּנוּ חֶלֶק עַמִּי יָמִיר אֵיךְ יָמִישׁ לִי

לְשׁוֹבֵב שְׂדִינוּ יְחֻלַּק:

(ה) לָכֵן לֹא יִהְיֶה לָךְ מִשְׁלִיךְ חֶבֶל בְּגוֹרֵל בְּקַהֲלֵ ה':

(ו) אֵל תִּטְפוּ יְטִיפוֹן, לֹא יְטִפוּ לְאֵלָה, לֹא יִסַּג כְּלָמוֹת:

(ז) האמור בית יעקב הקצר רוח ה' אם אלה מעלליו הלוא דברי ייטיבו עם הישר הולך:

(ח) ואתמול עמי לאויב יקומם ממול שלמה אדר תפשוטון מעברים בטח שובי מלחמה:

(ט) נשי עמי תגרשו מביית תענגיה מעל עלליה תקחו הדרי לעולם:

(י) קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבור טמאה תחבל וחבל נמרץ:

(יא) לו איש הלך רוח וסקר כזב אטף לך ליין ולשכר והיה מטיף העם הזה:

(יב) אסף אסף יעקב כלך קבץ אקבץ שארית ישראל יחד אשימנו כצאן בצרה פעדר בתוך הדברו
תהימנה מאדם:

(יג) עלה הפרץ לפניהם פרצו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם ויהנה בראשם:

פרק ג'

(א) ואמר שמעו נא ראשי יעקב וקציני בית ישראל הלוא לכם לדעת את המשפט:

(ב) שנאי טוב ואהבי רע גזלי עורם מעליהם ושארם מעל עצמותם:

(ג) ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעליהם הפשיטו ואת עצמתיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וכבש
בתוך קלחת:

(ד) אז יזעקו אל ה' ולא יענה אותם ויסתר פניו מהם בעת ההיא כאשר הרעו מעלליהם:

(ה) כה אמר ה' על הנביאים המתעים את עמי הנשכים בשניהם וקראו שלום ואשר לא יתן על
פיהם וקדשו עליו מלחמה:

(ו) לכן לילה לכם מחזון וחשכה לכם מקסם ובאה השמש על הנביאים וקדר עליהם היום:

(ז) ובשו החזים וחרו הקסמים ועטו על שפם כלם כי אין מענה אלהים:

(ח) ואולם אנכי מלאתי כח את רוח ה' ומשפט וגבורה להגיד ליעקב פשעו ולישראל חטאתו:

(ט) שמעו נא זאת ראשי בית יעקב וקציני בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הישרה יעקשו:

(י) בְּנֵה צִיּוֹן בְּדַמִּים וִירוּשָׁלַם בְּעוֹלָה:

(יא) רֵאשִׁיָּה בְּשַׁחַד יִשְׁפֹּטוּ וְכִהְיִיָּה בְּמַחִיר יוֹרוּ וְנִבְיָאִיָּה בְּכֶסֶף יִקְסְמוּ וְעַל ה' יִשְׁעֵנוּ לֵאמֹר הֲלוֹא ה' בְּקִרְבָּנוּ לֹא תְבוֹא עָלֵינוּ רָעָה:

(יב) לָכֵן בְּגִלְלַכֶם צִיּוֹן שָׁדָה תַחְרַשׁ וִירוּשָׁלַם עֵינַי תִּהְיֶה וְהָר הַבַּיִת לְבַמּוֹת יָעַר:

פֶּרֶק ד'

(א) וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים יְהִיָּה הָר בַּיִת ה' נִכּוֹן בְּרֵאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא הוּא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרֹו עָלָיו עַמִּים:

(ב) וְהָלְכוּ גוֹיִם רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנִעְלָה אֶל הָר ה' וְאָל בַּיִת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּזְרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכְּהוּ בְּאַרְחֻתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר ה' מִירוּשָׁלַם:

(ג) וְשִׁפֹּט בֵּין עַמִּים רַבִּים וְהוֹכִיחַ לְגוֹיִם עֲצָמִים עַד רְחוֹק וְכִתְתוּ חֲרֻבְתֵיהֶם לְאֲתִים וְחִנִּיתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא יִשְׂאוּ גוֹי אֶל גוֹי חֲרָב וְלֹא יִלְמְדוּן עוֹד מִלְחָמָה:

(ד) וַיִּשְׁבוּ אִישׁ תַּחַת גִּפְנוֹ וְתַחַת תְּאֲנָתוֹ וְאִין מַחְרִיד כִּי פִי ה' צְבָאוֹת דָּבַר:

(ה) כִּי כָל הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנַחְנוּ נִלְךְ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד:

(ו) בַּיּוֹם הַהוּא נֹאֵם ה' אֶסְפֶּה הַצִּלְעָה וְהִנְדַּחְהָ אֶקְבְּצָהּ וְאִשֶׁר הִרְעֵיתִי:

(ז) וְשִׁמְתִי אֶת הַצִּלְעָה לְשִׂאֲרֵית וְהִנְהַלְאָה לְגוֹי עֲצוֹם וּמֶלֶךְ ה' עֲלֵיהֶם בְּהָר צִיּוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

(ח) וְאֲתָה מִגְדַל עֶדֶר עֹפֵל בַּת צִיּוֹן עֲדִיךְ תֵּאֲתָה וּבָאָה הַמַּמְשָׁלָה הָרֵאשִׁיָּה מִמְּלַכְתְּ לְבַת יְרוּשָׁלַם:

(ט) עַתָּה לָמָּה תִרְיַעֵי רַע הַמֶּלֶךְ אִין בְּךָ אִם יוֹעֲצֵךְ אֲבָד כִּי הִחְזִיקְךָ חֵיל פִּיּוֹלְדָה:

(י) חוֹלֵי וְגַחֵי בַת צִיּוֹן פִּיּוֹלְדָה כִּי עַתָּה תֵצֵאֵי מִקְרִיָּה וְשִׁכְנֵת בְּשָׂדֶה וּבָאֵת עַד בְּבֵל שָׁם תִּנְצְלֵי שָׁם יִגְאָלְךָ ה' מִפָּן אִיְבִיךָ:

(יא) וְעַתָּה נֶאֱסָפוּ עֲלֶיךָ גוֹיִם רַבִּים הָאֲמָרִים תַּחֲנוּף וְתַחַז בְּצִיּוֹן עֵינֵינוּ:

(יב) וְהִמָּה לֹא יִדְעוּ מַחְשְׁבוֹת ה' וְלֹא הִבִּינוּ עֲצָתוֹ כִּי קִבְּצָם כְּעַמִּיר גְּרִנָּה:

(יג) קומי ודושי בת ציון כי קרנך אשים ברזל ופרסתיך אשים נחושה והדקות עמים רבים והחרמתי לה' בצעם וחילם לאדון כל הארץ:

(יד) עתה תתגדדי בת גדוד מצור שם עלינו בשבט יכו על הלחי את שפט ישראל:

פרק ה

(א) ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם:

(ב) לכן יתנם עד עת יולדה ילדה ויתר אחיו ישובו על בני ישראל:

(ג) ועמד ורעה בעז ה' בגאון שם ה' אלקיו וישבו כי עתה יגדל עד אפסי ארץ:

(ד) והיה זה שלום אשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בארמנותינו והקמנו עליו שבעה רעים ושמנה נסיכי אדם:

(ה) ורעו את ארץ אשור בחרב ואת ארץ נמרד בפתחיה והציל מאשור כי יבוא בארצנו וכי ידרך בגבולנו:

(ו) והיה שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת ה' פרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא ייחל לבני אדם:

(ז) והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כארזיה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל:

(ח) תרם ידך על צריך וכל איביך יפרתו:

(ט) והיה ביום ההוא נאם ה' והכרתי סוסיתך מקרבך והאבדתי מרכבתיתך:

(י) והכרתי ערי ארצך והרסתי כל מבצריך:

(יא) והכרתי כשפים מידך ומעוננים לא יהיו לך:

(יב) והכרתי פסיליך ומצבותיך מקרבך ולא תשתחוה עוד למעשה ידך:

(יג) ונתַשְׁתִּי אֲשִׁירֶיךָ מִקִּרְבְּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עֲרִיךְ:

(יד) וְעָשִׂיתִי בְּאֵף וּבַחֲמָה נֶקֶם אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ:

פֶּרֶק ו'

(א) שָׁמְעוּ נָא אֶת אֲשֶׁר ה' אָמַר, קוֹם רִיב אֶת הַהָרִים וְתִשְׁמַעְנָה הַגְּבָעוֹת קוֹלְךָ:

(ב) שָׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב ה' וְהֵאֲתַנְיִם מִסְּדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב לִיהִנֶּה עִם עַמּוֹ וְעִם יִשְׂרָאֵל יִתּוֹפַח:

(ג) עַמִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתִיךָ עֲנֵה בִי:

(ד) כִּי הֵעַלְתִּיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתִיךָ וְאֶשְׁלַח לְפָנֶיךָ אֶת מֹשֶׁה אֶהְרֹן וּמֵרָיִם:

(ה) עַמִּי זָכַר נָא מָה יַעֲץ בְּלֶק מְלָךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אֹתוֹ בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר מִן הַשָּׁטִיִם עַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צְדָקוֹת ה':

(ו) בַּמָּה אֶקְדָּם ה' אֲפֹף לֵאלֹהֵי מְרוֹם הָאֲקָדָמָנוּ בַּעֲלוֹת בַּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה:

(ז) הִירָצָה ה' בְּאֵלָפֵי אֵילִים בְּרַבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֹן הָאֲתָן בְּכוֹרֵי פִשְׁעֵי פְרִי בִטְנֵי חַטָּאת נִפְשֵׁי:

(ח) הַגִּיד לָךְ אָדָם מָה טוֹב וּמָה ה' דוֹרֵשׁ מִמֶּנֶךָ כִּי אִם עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהִצַּנֵּעַ לְכַת עִם אֱלֹהֶיךָ:

(ט) קוֹל ה' לְעִיר יִקְרָא וְתוֹשִׁיָהּ יִרְאֶה שָׁמַךְ שָׁמְעוּ מִטָּה וּמִי יַעֲדָה:

(י) עוֹד הָאֵשׁ בֵּית רָשָׁע אֲצֵרוֹת רָשָׁע וְאִיֶּפֶת רְזוֹן זְעוּמָה:

(יא) הָאֲזָפָה בְּמֵאֲזֵנֵי רָשָׁע וּבְכִיס אֲבָנֵי מֶרְמָה:

(יב) אֲשֶׁר עָשִׂירֶיהָ מְלֹאוֹ חָמֶס וַיִּשְׁבֶּיהָ דָּבְרוּ שָׁקֵר וּלְשׁוֹנָם רָמִיָהּ בְּפִיהֶם:

(יג) וְגַם אֲנִי הִחֲלִיתִי הַכּוֹתֶךָ הַשָּׁמַיִם עַל חַטָּאתֶךָ:

(יד) אֲתָה תֹאכַל וְלֹא תִשָּׁבַע וַיִּשְׁחַךְ בְּקִרְבְּךָ וְתִסַּג וְלֹא תִפְלִיט וְאֲשֶׁר תִּפְלִט לְחֶרֶב אֲתָן:

(טו) אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרוך זית ולא תסוך שמן ותירוש ולא תשתה יין:

(טז) וישתמר חקות עמרי וכל מעשה בית אחאב ותלכו במעצותם למען תתי אתך לשמה וישביה לשרקה וחרפת עמי תשאו:

פרק ז'

(א) אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בפורח אותה נפשי:

(ב) אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם:

(ג) על הרע פפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה:

(ד) טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפיד פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם:

(ה) אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פיד:

(ו) כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו:

(ז) ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי:

(ח) אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך ה' אור לי:

(ט) זעף ה' אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי יוציאני לאור אראה בצדקתו:

(י) ותרא איבתי ותכסה בוששה האמרה אלי איו ה' אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס פטיט חוצות:

(יא) יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק:

(יב) יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים ונהר הנהר:

(יג) והיתה הארץ לשממה על ישביה מפרי מעלליהם:

(יד) רעה עמד בשבטן צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך פרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם:

(טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות:

(טז) יראו גוים ויבשו מפל גבורתם ושימו יד על פה אזניהם תחרשנה:

(יז) ילחכו עפר בנחש בזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל ה' אלהינו יפחדו ויראו ממך:

(יח) מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא:

(יט) ישוב ירחמנו יכבש עונותינו ותשליך במצלות ים כל חטאתם:

(כ) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם: